

# BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické  
v Praze-Braníku

XXVIII. ročník

číslo 5/květen 2022



# VÍTEJTE!

## PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

<b>Neděle</b>	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
<b>Pondělí</b>	18.00	rozrost (setkání střední generace, vždy 2. pondělí v měsíci)
<b>Úterý</b>	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
<b>Středa</b>	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
<b>Pátek</b>	16–18	dorost (mladší i starší)
	18.00	mládež
<b>Sobota</b>	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci, <b>dočasně pozastaveno</b> )

**DALŠÍ INFORMACE** na předposlední straně časopisu

---

## Obsah

---

<b>Editorial</b> .....	3	<b>Střípky ze staveniště</b> .....	11
<b>Staršovstvo</b>		Zpráva stavební komise	
Zápis z 826. schůze 2. 5. 2022 .....	3	<b>Rekonstrukce započala</b> .....	13
<b>Aktualizace kartotéky</b> .....	4	První rodinná bohoslužba	
<b>Požehnání</b> .....	5	v Evenu – fotografie	
D. a P. Novotní jsou spolu 50 let		<b>Sokolka už není mezi námi</b> .....	14
<b>Roboti na Venuši?</b> .....	5	Odešla Dagmar „Dáda“ Evaldová	
Dorostová výprava		<b>Dagmar Evaldová – Setkání...</b> .....	15
<b>Seminář „Duchovní příprava</b> .....	7	<b>Potřetí už jen ze zvyku</b> .....	16
<b>táborových vedoucích“</b>		Velikonoční zamyšlení	
<b>Branické zastoupení</b> .....	7	nad textem Karla Kryla	
<b>na Biblické stezce</b>		<b>Autorozhovor</b> .....	18
<b>Branka pro děti</b> .....	8	Lubor zpovídá Lubora	
Velikonoční příběh očima		<b>Pohled z druhé strany</b> .....	19
Matouše (křížovka)		Vzkazy Ukrajincům psané na zdi	
<b>Aby bílá bílá byla</b> .....	9	<b>Ubytování Ukrajinců</b> .....	20
Z nedělní školy		<b>Patří jí místo na Slavně</b> .....	20
<b>Svatodušní kázání</b> .....	10	Madeleine Allbrightová	
Ludka Rejchrt na 1K 12,4–13,		<b>Pozvánky</b> .....	22
květen 2002		<b>Kontaktní informace, tiráž</b> .....	23

# EDITORIAL

„Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v nedělní škole.“ Souhlasíte? Znáte tu knihu, jejíž parafrázi věta je? A jak to souvisí se sborovým časopisem Brána? První dvě otázky nechám na vás, ale tu třetí zodpovím. Jedná se spolu s „Brankou pro děti“ o jednu z pravidelných rubrik, které nově zařazujeme do každého čísla. Tyto jsou především (ale jistě nejen) pro ty menší a navazují na nedělní proběhlé za uplynulý měsíc. Děti si tak mohou zábavnou formou zopakovat, co v poslední době na nedělnících probíraly.

Těšit se můžete také na pravidelné zprávy o rekonstrukci kostela, která je již v plném proudu, více rozhovorů a také třeba tyto krátké editoriales. Počínaje touto květnovou Bránou se totiž naše redakce rozrůstá a máme tak kapacitu zařadit více pravidelných rubrik. Tedy aspoň to tak plánujeme. Uvidíme, jak nám to půjde. ☺

Na Bráně už se naopak nebude podílet dlouhodobá redaktorka Katka Winkelhöferová, které tímto jménem celého sboru děkuji za všechnu práci, kterou na našem měsíčníku odvedla.

A ještě jedna důležitá změna. Máme novou emailovou adresu [branicka-brana@evangnet.cz](mailto:branicka-brana@evangnet.cz), články do Brány tedy prosím nově posílejte tam.

Teď už se však ponořte do nového čísla. Milí bratři a sestry, přeji vám příjemné čtení a krásné konečně teplé květnové dny!

*Eva Friedrichová*

# STARŠOVSTVO

## Zápis z 826. schůze (2. 5. 2022)

Přítomni: Tomáš Bedrník, Lukáš Drápal, Tadeáš Friedrich, Lída Holá, Lubor Kolář ml., Michaela Mazná, Jaroslav Pechar, Tomáš Plhák, Marie Procházková, David Slabý, Jana Stralczyňská a Jan Jeroným Zvánovec

Omluveni: Iva Jungwirthová

Schůzi zahájil Lubor Kolář *biblickým úvodem* na téma lásky k nepřátelům. Lída Holá informovala o *změnách v redakční radě Brány* – děkujeme Katce Winkelhöferové, která v redakční radě končí, za její dlouholetou službu, Jarce Pecharové a Milošovi Pecharovi, kteří v práci pokračují. Víťame nové členy redakce, Petra Bíska, Evu Friedrichovou, Alžbětu Slabou a Jitku Slavičkovou. Pozici korektorů kromě Pavlíny Kroužkové a Davida Navary nově posílí i Jarka Čierná a Jiří Holý.

*Rozšíření bohoslužeb na Barrandov* vnímáme pozitivně a máme radost z ekumenického potenciálu v místě. Tomáš Bedrník a Michaela Mazná pohovořili o *velikonoční výpravě dorostu a přednášce Dětské misie* – jsme moc rádi, jak mohly obě akce proběhnout a děkujeme všem, kteří se na nich podíleli. Odešleme 13 tisíc v rámci sbírky *Hlavní dar lásky* na objekt pro lidi v obtížné životní situaci „Útočiště“ v Chrástu.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravách na rekonstrukci – kostel byl předán stavební firmě a je uzavřen až do konce rekonstrukce přibližně v polovině září. Na zahradě byl postaven pártyový stan z majetku YMCA Braník, který byl bohužel následně neopravitelně zničen deštěm.

zapsal *Lukáš Drápal*

## AKTUALIZACE KARTOTÉKY

Podle „Pravidel evidence a vykazování počtu členů ve farních sborech ČCE“, bodu 7, jsou předmětem evidence ve sborové kartotéce tyto základní osobní údaje: „*jméno a příjmení, datum a místo narození, datum a místo křtu, případně datum a místo přijetí do ČCE, aktuální bydliště, rodinný stav a kontaktní údaje (telefon, e-mail apod.). Pokud člen o sobě uvede i další údaje (např. povolání, zaměstnavatele, jména rodičů, přechodné bydliště, původní sbor, osobní kvalifikaci – např. jazykové nebo hudební znalosti), i ty může sbor evidovat.*“

Blížší zkoumání současné kartotéky ukazuje, že tyto možnosti zdaleka nevyužíváme a že máme zřejmě u některých členů neaktuální údaje.

U řady členů známe jejich e-mail, který sice není v kartotéce, ale je zaregistrován v rámci sborové e-mailové konference. Proto bych rád využil k masovější aktualizaci a rozšíření kartotéky především ten. Tímto tedy oznamuji úmysl u těch, kdo jsou zároveň registrováni v konferenci, a zároveň jsou členy sboru:

- přidat jejich e-mail z konference do sborové kartotéky
- odeslat každému z nich zvláště informativně e-mailem seznam toho, co o něm evidujeme, a nápady ohledně toho, co bychom ještě evidovat mohli

Pokud se vás to týká a s některým z bodů nesouhlasíte, dejte mi, prosím, vědět. Rovněž dejte vědět, kdybyste se chtěli přihlásit do e-mailové konference nebo do ní nechtěli, ale naopak byli ochotni poskytnout e-mail pouze do kartotéky. Předpokládám, že do kroků výše bych se pustil nejdříve v květnu, tedy času je dost.

Konečně nejdřív v červnu bych připravil papírový formulář, kterým umožníme snadnou aktualizaci kartotéky těm, kdo e-mail nepoužívají.

*Jan Jeroným Zvánovec*

\*) <https://evangnet.cz/cce/czr/pec.html>

# POŽEHNÁNÍ – D. A P. NOVOTNÍ

Dne 14. 4. 1972 vstoupili na společnou cestu životem Daniela a Pavel Novotní. K letošnímu významnému jubileu přijali v rodinném kruhu požehnání, jako výraz poděkování Pánu Bohu za celoživotní vedení a ochranu.



## ROBOTI NA VENUŠI?

O velikonočních prázdninách proběhla po dlouhé době karantén opět velikonoční výprava branického dorostu. Jak už název výpravy, *Roboti na Venuši*, napovídá, tak jsme se s dětmi letos ocitli na Venuši. Celou výpravu jsme sledovali osudy robota *io.6a* a dalších robotů, se kterými se *io.6* setkával.

Hned první den jsme navštívili dílnu vědce Idiga, který právě dokončil svůj 11., zatím nejlepší výtvar, a to robota *io.6a*. Byl z něj tak nadšený, že mu dokonce daroval pozlacené plechy. *Io.6* měl zvláštní sny a to, co se mu zdálo děti vyluštily pomocí šifry za použití dvojkové soustavy. V průběhu jednotlivých her jsme s *io.6em* prožívali jeho příběh. Idig poslal *io.6a*, aby zkontroloval své spoluprobity při hlídání masomlic a jelikož byl *io.6* žalovniček, tak mu chtěli vyříznout baterky (pro robota je to smrt), ale jeho spoluprobota Čerfenik se za něj přimluvil, a tak mu jen sundali plechy a hodili ho do dolu na lithium. Bohužel jel za Čerfenikovy nepřítomnosti okolo dolu nákladák, který vykupoval robota pro kolonii na Venuši. *Io.6ovi* spoluprobota chytli příležitost za pačesy a *io.6a* prodali. Tak se tedy *io.6* dostal na Venuši.

Na Venuši ho čekalo mnoho dobrého a také mnoho trápení. Dostal se do služeb Předmušila, hlavního robota, z ochranky Robona, vládce Venuše. Za čas se stal manažerem domu, ale Předmušilová ho obvinila z toho, že ji chtěl zkratovat a jako důkaz měla io.6ovy plechy, které mu urvala. Tak se io.6 dostal do vězení. Z vězení ho dostaly opět robotí sny a to tak, že vyložil Robonovi, co znamenají jeho podivné sny o dostatku a nedostatku olova. Znamenalo to, že na Venuši bude sedm let dostatku olova, a tudíž i dostatku energie (na Venuši prší kyselina sírová, která je elektrolytem do olovených akumulátorů, tudíž je na Venuši výhodnější užívat spíš olovené akumulátory než lithiové) a pak bude sedm let, kdy olovo nebude vůbec, tudíž i energie bude málo. A moudrý io.6 rovnou přišel s řešením a tak ho Robon přejmenoval na ne.7 a dal mu do správy celou Venuši.

Následně jsme se v příběhu vrátili zpátky na zemi, kde byli io.6ovi spoluprototi, ke kterým přibyl nový Idigův výtvar Tokfujin. Na Zemi začínala docházet energie a tak Idig poslal své roboty (vyjma oblíbeného Tokfujima) pro baterky na Venuši. My jsme nejdříve ve skanzenu v Přerově nad Labem zjistili, jak žili naši předci a pak jsme se i my vypravili na Venuši. Průvodcem na cestě nám byl robot Robaron, kterého jsme našli ve skanzenu a který nám říkal, kam máme jít a který nás upozorňoval na různá přicházející nebezpečí. Na Venuši io.6ovi spoluprototi nepoznali, že ne.7 je io.6, ale po mnohých problémech se přece jen celá rodina i s Idigem a Tokfujinem setkala. Pozornějším z Vás asi došlo, že io.6ův příběh je velice podobný příběhu Josefa tak, jak je zapsán v knize Genesis. Není to náhoda.

Během duchovních programů jsme probírali, jak jednaly postavy v io.6ově příběhu a jak jedná Bůh a co si z toho máme vzít my. Mimo příběhu io.6a jsme sledovali i příběh velikonoční. Ve čtvrtek jsme si na vlastní kůži vyzkoušeli sederovou večeři, kterou si děti odpoledne samy připravily. Sederová večeře je židovský svátek, kterým si židé připomínají to, jak je Bůh vyvedl z Egypta z otroctví. V pátek jsme šli křížovou cestu, abychom si připomněli, co pro nás Ježíš udělal. A v neděli jsme šli na

naše vlastní bohoslužby, které se konaly ve stodole.

Program byl velice různorodý, sportovali jsme, tvořili jsme a na této výpravě bylo i mnoho matematických výpočtů. Děkujeme všem zúčastněným za příjemně strávený čas, manželům Pospíšilovým za zapůjčení objektu a Vám všem za přímluvné modlitby.

Za dorostové vedoucí  
*Hana Bedrníková*



# SEMINÁŘ

## „Duchovní příprava táborových vedoucích“

V sobotu 23. 4. proběhl v Evenu celodenní seminář s názvem „Duchovní příprava táborových vedoucích“.

Seminář vedli Zbyšek a Renáta Šikulovi, ředitelé Dětské misie, kteří za námi přijeli až z Havířova. Dětská misie je organizace, která nám půjčila lego k účelu Legopárty (toto lego bude figurovat i na letním příměstském táboře).

Zúčastnilo se cca 12 vedoucích, někteří zkušení, jiní začátečníci, někteří mladí budoucí vedoucí dětských akcí.

Zabývali jsme se tématy „biblické principy vyučování dětí, kvality táborového pracovníka, modlitby za tábor, jak dětem předat evangelium“ apod.

Účastníci byli na konci odměněni osvědčením o absolvování kurzu.

Děkují všem, kteří se zúčastnili, za ochotu ke vzdělávání se a zkvalitňování práce s dětmi v našem sboru.

*Adéla Bedrníková*

# BRANICKÉ ZASTOUPENÍ NA BIBLICKÉ STEZCE

Po několikaleté přestávce se letos konečně opět konala biblická stezka – orientační závod s biblickými, tábornickými a dalšími úkoly, který pořádá Dorostová unie Církve bratrské. Zúčastnily se i dvě branické hlídky, byť poměrně výrazně personálně oslabené nemocí některých členů. Dvojice ve složení Alenka V. + Franta Ř. a Anna J. + Johanka Ch. se celý páteční večer poctivě připravovaly pod vedením Hany Bedrníkové a mne – učily se zpaměti biblické verše, trénovaly zdravotní...

V sobotu 30. dubna jsme pak společně vyrazili do Klánovického lesa, kde se regionální kolo biblické stezky konalo. Přestože pravidla značně znevýhodňovala dvojice oproti trojicím, naši zástupci se umístili velmi slušně na 14. a 22. místě – a co je hlavní, všechny to moc bavilo a odjížděli jsme s odhodláním postoupit příští rok do finále! Komorní dorostovou akci jsme zakončili pizzou vlastní výroby, filmem a přespáním až do nedělních bohoslužeb. Těšíme se na biblickou stezku 2023!

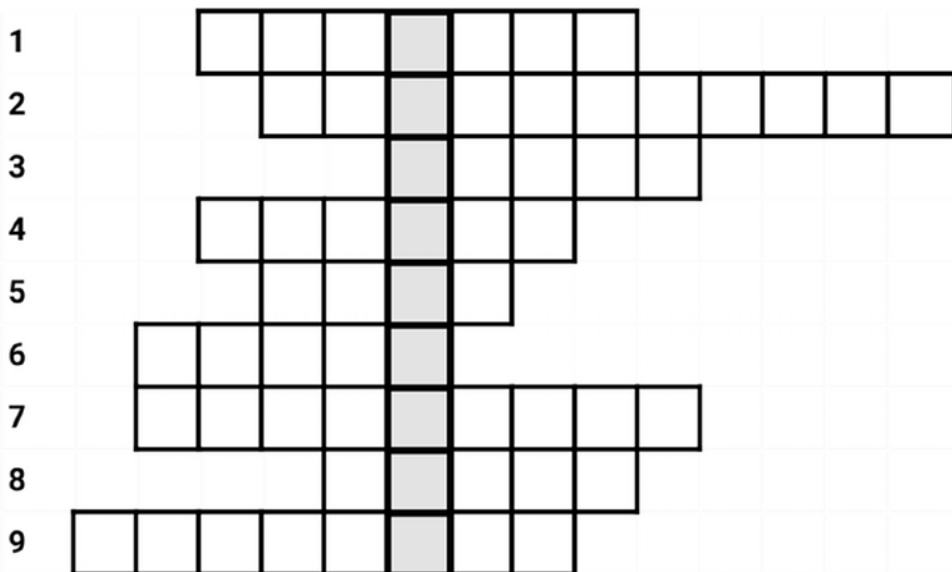
*Pája Kroužková*



# BRANKA PRO DĚTI

## Velikonoční příběh očima Matouše

Milé děti, i vy větší (klidně i větší než já, já už porostu leda do šířky), v dubnu jsme si v nedělce vyprávěli velikonoční příběh, tak jak je popsán v evangeliu podle Matouše. Je to nejdůležitější příběh v dějinách a je to pravda pravdoucí, tak stojí za to ho dobře znát. Zkuste do křížovky doplnit slova, která ve větách z Matoušova evangelia chybí, a zjistíte, čím prošel Pán Ježíš a co čeká i každého, kdo mu uvěří. Kdybyste si nevěděly rady, čtete Bibli, tam to všechno je.



- 1) Když se přiblížili k Jeruzalému a přišli do Betfage na ..... hoře, poslal Ježíš dva učedníky a řekl jim: „Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned naleznete přivázanou oslici a u ní oslátko. Odvažte je a přiveďte ke mně.“ (Mt 21,1–3)
- 2) Vyšel k bráně, ale uviděla ho jiná a řekla těm, kdo tam byli: „Tenhle byl s tím ..... Ježíšem.“ On znovu zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ (Mt 26,71–72)
- 3) Pak vzal i ....., vzdal díky a podal jim ho se slovy: „Pijte z něho všichni. Neboť toto jest má krev, která zpečetuje smlouvu a prolévá se za mnohé na odpuštění hříchů.“ (Mt 26,27–28)
- 4) Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, že ještě této noci, dřív než kohout zakokrhá, třikrát mě .....“ (Mt 26,34)
- 5) Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho ..... (Mt 27,32)



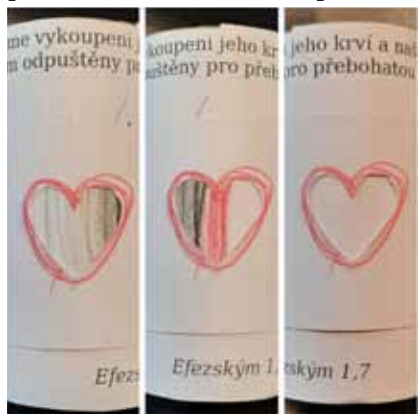
- 6) Když ....., který ho zradil, viděl, že Ježíše odsoudili, pocítil výčitky, vrátil třicet stříbrných velebnějším a starším. (Mt 27,3)
- 7) Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané ..... a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ (Mt 26,36)
- 8) .... řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. (Mt 28,5)
- 9) Jděte ke všem národům a získávejte mi ....., křtíte ve jméno Otce i Syna i Du-cha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,19–20)

## ABY BÍLÁ BÍLÁ BYLA

*Všechno, co opravdu potřebuji znát, jsem se naučil v nedělní škole*

Kdo byl 24. dubna na nedělce pro mladší děti, mohl by vyprávět, jak jsme si povídali o reklamě. Asi se ptáte: proč o reklamě? Jak souvisí svetr, co po vyprání v Perwollu vypadá jako nový, s Velikonocemi? Moc ne, protože takové televizní a internetové reklamy často přehánjí, neřku-li lžou.

Ale existuje i jiná reklama. Když najdete cukrárnu, kde mají fakt stráááášeň dobrou zmrzlinu (hlavně tu mangovou, čokoládovou a pistáciovou). Nebo nara- zíte na úplně suprový hřiště. Nebo místečko v lese, kde roste spousta fialek nebo obří borůvky. A musíte to říct úplně všem, protože by každý měl mít šanci to ochutnat, vidět, vyzkoušet, přivonět, prostě zažít taky. A Pán Ježíš nám otevírá cestu k věčnému životu s Bohem, který je zdroj všeho dobrého a krásného, to si přece nemůžeme nechat pro sebe!



Jak na to? Tady je na ukázkou praktická vě- cička ze zmíněné malé nedělky 24. dubna, po- mocí které se dá evangelium vyprávět i beze slov. Otáčíte ruličkou a vidíte, jak se srdíčko víc a víc špiní hříchem. Ale nezoufejte, draho- cenná krev Pána Ježíše, znázorněná červenou linkou, hřích ze srdíčka umyje, takže je zase úplně bílé. (Jak vyprané Lanzou.)

Všechny děti moc hezky tvořily a veliko- noční příběh dobře znají, takže zbývá už jen misijní ruličky použít v akci. ☺

*Alžběta Slabá*

# SVATODUŠNÍ KÁZÁNÍ

*Svatodušní svátky neboli Letnice budeme slavit už zanedlouho, letos připadnou na 5. června. Zařazujeme tedy kázání bratra Rejchrt z roku 2002, které tyto události připomíná a my se můžeme nad Letnicemi a dary Ducha svatého zamyslet spolu s ním.*

Apoštol Pavel v této části svého dopisu do Korintu mluví o Duchu svatém, který byl dán padesátý den apoštolům, v souvislosti s životem korintského sboru, ano v souvislosti s námi se všemi.

Událost letnic je uvedena zvukem, hukotem prudkého větru. A když Pán Ježíš mluví s Nikodémem o zrození z Ducha svatého a z vody, mluví o větru, který kam chce věje. Jakoby tím měla být naznačena neuchopitelnost této Boží moci, jež je naprosto svobodná a nezávislá na podmínkách, prostředí i lidech. A přece apoštol ve své střízlivé věcnosti nám ukazuje, kde je Duch svatý vidět, kde ho můžeme poznat: je to jednak z ovoce, které nese křesťan ve svém životě – a zde je na prvním místě láska a na posledním střízlivost. A pak jej lze poznat v jeho darech milosti, tak zvaných charismatech. Ten Duch, který je – pověděno slovy písně – „v dařích bohatý“, je síla, jež stále dává.

Snad psal apoštol tyto řádky jako odpověď na dotaz Korinťanu, jak to s těmi charismaty je. Z celé souvislosti 13. a 14. kapitoly lze mít za to, že ve sboru byla velice ceněna řeč v jiných jazycích, či dle ekumenického překladu „dar mluvení ve vytržení“. A protože právě tento sbor byl zatížen stranictvím, závisí a všelijakými roztržkami, trvalo nebezpečí, že mimořádnost tohoto projevu bude sloužit k nadřazenosti jedněch a k podcenění druhých, kteří tento dar nemají.

A tu apoštol mluví o „rozdílných obdarováních“, rozdílných charismatech, které jsou z téhož Ducha. Slyšíme tu o slovu moudrosti, poznání, o uzdravování, mocných činech, prorocství, rozlišování duchů, řeči ve vytržení a dar výkladu. Není to vůbec míněno jako úplný seznam, protože v epištole do Říma mluvení jazyky či uzdravování nezmiňuje. Spíše chce apoštol Pavel ukázat na tu nezměrnou mnohost darů, které máme v církvi, protože každý z nás dostal dar jiný. To je pak hráz proti každé uniformitě, do níž se nemusíme, ano, nesmíme dát vtlačit, to je varování před každým pokukováním po daru druhého, který i se svým darem „Pánu svému stojí i padá“. A protože ten Duch uděluje každému „zvláštní dar, jak chce“, není žádná technika či metoda na získání daru, který by se nám líbil a byl nám příjemný.

Dary Ducha svatého nejsou dávány proto, abychom měli dobrý pocit, abychom měli zážitek, jenž by nás nesl. Nikoliv: DARY DUCHA SVATÉHO JSOU DÁVÁNY K TOMU, ABYCHOM TÍM SLOUŽILI DRUHÝM: „každému je dán zvláštní projev Du-

cha ke společnému prospěchu“. Charismata mají základní poznávací znak: že prospívají církvi, že slouží a že budují. Jsou rozličná a každý z nás má jiná. „Rozdílné služby, ale tentýž Pán, rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech „,

Duch svatý tuto rozdílnost služebných darů neškrtná, ale „ každému uděluje zvláštní dar, jak chce“. A přece tento Duch tvoří zázrak jednoty v odlišnosti. Církev je tvořena v době Pavlově Židy a Řeky, jsou tam otroci i svobodní. To byly protivy, které žádná síla nesmířila. Ten div se stal jenom v moci Boží, že tak mnozí a odlišní jsou jedním Kristovým tělem. Apoštol tu mluví o křtu a o napojení Duchem. Křest a Večeře Páně nejsou obřady, úkony církevního kultu. „Byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni byli jsme napojeni týmž Duchem“.

Tento div smíme prožívat i dnes. Jsme tak rozdílní a přece Duch svatý nás spojuje v jedno. A potom ani odlišnost nemůže rušit, ale sloužit. „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.“ Nejsme ošizeni, jestliže jsme dostali dar méně nápadný. To, co všechny dary spojuje je jejich původ: a ti je láska, kterou si nás Bůh v Kristu zamiloval. Z této lásky nás Duch svatý obdarovává , jak sám chce.

Amen

*Luděk Rejchrt*  
květen 2002

## STŘÍPKY ZE STAVENIŠTĚ

### Zpráva stavební komise

Po březnovém definitivním uzavření výběrového řízení jsme podepsali smlouvu s generálním dodavatelem. Trošku jsme si oddechli, ale ne moc: věděli jsme, že duben bude ve znamení vyklizení a předávání kostela, kterému se teď v našem kroužku už říká prostě „staveniště“.

Na přeměně kostela ve staveniště se podílelo mnoho lidí a strávili tím v součtu stovky hodin. Většina kostelního vybavení (knihy, podsedáky, drobný nábytek a mnoho, mnoho dalšího) putovala do barrandovského sklepa Jarky Pecharové, stůl Páně a další nábytek pak k Pospíšilům na statek do Bratronic (jinam se nevešel). Odvoz pianu do odborné péče, aby v rekonstruovaném kostele nedělalo svou omšelostí ostudu, zařídil Ivoš Plhák. Varhany rozebrala a odvezla varhannářská firma pana Pešavy. Rozebrání (neprodejných) kamen na šamotové cihly

(viz obrázek) a kovový šrot a následná recyklace vydaly na další velkou brigádu, celková hmotnost kamen byla 1982 kg (!!!).

26. dubna proběhlo pod taktovkou našeho stavebního dozora Tomáše Fendrycha předání staveniště firmě DKKstav. Na jejich webu dkkstav.cz se snadno dočtete, že mají zkušenosti s rekonstrukcemi historických budov a kostelů, jsou též velmi sebevědomí co se týče práce se dřevem a v osobní rovině byla vždy komunikace (především s jednatelem panem Kolomazníkem) přívětivá a věcná.

Vedle přípravy staveniště jsme zapracovali na neméně důležité přípravě Evenu pro alternativní provoz během rekonstrukce (pro ten se vcelku ujal termín „evenový provoz“). Změna zabezpečovací ústředny přinesla možnost zastřežení a odstřežení Evenu (a v budoucnosti též kostela) na dálku mobilním telefonem a probíhá celková revize klíčů a přístupových kódů. Even je připraven na bohoslužebný provoz, kancelář je ve sprše a funguje audiovizuální technika včetně internetového přenosu bohoslužeb.

Nezbývá než poprosit členy a přátele sboru o shovívavost během evenového provozu, ochotu přispět k úspěchu rekonstrukce finančně i vlastním nasazením a modlitby za zdárný průběh celého snažení.

*David „Blaf“ Slabý*



# REKONSTRUKCE ZAPOČALA

## První rodinná bohoslužba v Evenu





# SOKOLKA UŽ NENÍ MEZI NÁMI

## Odešla Dagmar „Dáda“ Evaldová

(31. 3. 1928 – 25. 4. 2022)

[www.pametnaroda.cz/cs/evaldova-dagmar-1928](http://www.pametnaroda.cz/cs/evaldova-dagmar-1928)

Když jsem do loňské říjnové Brány psala článek o Sokole a sokolce mezi námi, sedávající pravidelně v lavici našeho kostela, netušila jsem, že se místo tak brzy uprázdní, a že mi sestra Dáda Evaldová bude tak chybět i na pravidelných středečních biblických hodinách.

Vozila jsem ji ve středu pravidelně tak, jak ona kdysi vozila na nedělní bohoslužby druhé, proto přijímala tuto službu bez rozpaků a samozřejmě. Volala jsem jí vždy ve středu dopoledne a její jasné „Pojedu!“ bylo pro mě vzpruhou a povzbuzením, abych obvolala i další na středeční trase do Evenu a za každého počasí i pracovního vytížení jsme vyjeli. Volala jsem jí vždycky první.

Křesťanskou službu dovozu jsem nabídla asi před šesti lety a přesně si nepamatuji, kdy se k nám Dagmar přidala, ale jezdila dlouho.

Časem jsme se i navštívily, dokonce jsme si spolu vyšly do restaurace. Neměla jsem asi od začátku srovnané, že je „z rodiny hrdinů“, „obnovitelka Sokola po sametové revoluci“ nebo „čestná občanka Prahy 2“, ale měla jsem možnost ji mít ráda pro drobné přímé poznámky k puštěnému rádiu v autě nebo někdy bizarním starozákonním příběhům, které jsme na biblické zrovna probrali.

Mohla jsem pozorovat její houževnatost, kdy se bez špetky sebelítosti znovu vracela po zdravotních problémech do společenského života a ke komunikaci.

Obdivovala jsem její neskutečnou statečnost, když se vzdala Bertíka, věrného psího přítelíčka, a dokázaly jsme na něj i zavzpomínat.

Žasla jsem, jak samozřejmě se přestěhovala z milého domova u řeky v zeleni do domova seniorů uprostřed sídliště, když to bylo nevyhnutelné. Tuto nevyhnutelnost sama hlasitě zdůrazňovala a přímočaře uznávala, aby se nikdo jiný nemusel cítit v rozpacích.

Když jsme jely vyzvednout poslední knihy do jejího domova a ona věděla, že se tam už jako domů nikdy nevrátí, obdivovala jsem její hrdinství naposledy vstoupit do svého. Obě jsme cítily, jak je to těžké v takovém krásném dni. Moc hezky mluvila o tom, jak zde bude žít její vnučka.

Když nastoupila v poslední době do auta a nešly jí silou zavřít dveře ani rychle pobrat věci, zašprýmovala, že neví proč jí Pán Bůh tady nechává strašit



tak dlouho. Řekla jsem jí, že proto, abych ji mohla vozit, a tak se donutila jít na biblickou pravidelně.

Bude mi – nám – moc chybět i její přímost, houževnatost, ohleduplnost, statečnost, hrdinství každodenního života a perníčky.

Věřím, že až se znovu potkáme, uslyším její zvučné „Nazdar!“ a budu moct odpovédět „Zdar, Dádo!“

*Kateřina Svobodová*

## DAGMAR EVALDOVÁ – SETKÁNÍ... ..

Co je to setkání? Je to setkání dvou nebo více lidí, které nám přinese určité obohacení nebo zbytečnou ztrátu času.

Setkání mohou být náhodná, plánovaná, přeorganizovaná, hrozná... Ale potom jsou setkání nezapomenutelná, která nás provázejí po celý život.

Díky XIII. všesokolskému sletu v roce 2000 jsem měla tu čest se seznámit s Dagmar Evaldovou. Slet na velkém strahovském stadionu byl očekáván s velkými rozpaky. Podle některých byl odsouzen k zániku. Skutečnost byla jiná. Obětavost a nadšení organizátorů a cvičenců překonaly všechny překážky. Ke zdárnému konci pomohla i Dagmar Evaldová.

Dlouho jsem váhala, zda si zakoupit vstupenky na cvičení. Tu přišla moje sestra Růžena, že dostala dva volňásky na hlavní tribunu. A nebyly to lečjaké lístky. Václav Havel byl na dosah ruky. Tak blízko jsme seděly vedle našeho prezidenta. O přestávce jsem byla představena dárkyni – dámě v perfektně padnoucím sokolském stejnokroji. Hrdé postavení, vysportované tělo, jasná mysl, prostě krásná „baba“. Každý si přál s ní mluvit. Málem jsem padla do mdlob, když jsem zjistila, kdo to je. Dagmar byla ta, kdo v Americe doprovodila sestru Provazníkovou, náčelnici Sokola, až do konce života.

Tak začal náš „společný život“, který trval více než 20 let.

Podobné to bylo v roce 2006 na XIV. sletu, který se ale odehrával již na Rošického stadionu. Opět to byla místa na vládní tribuně, jen prezident se změnil. Václav Havla nahradil Václav Klaus. Tam už byla mezi prezidentem a „lidem“ hradba z plexiskla. Nadšení cvičenců nejen od nás, ale z celého světa, bylo nakažlivé.

XV. slet se v roce 2012 konal v Edenu, který maximálně vyhovoval cvičencům i cvičení. Slavnostní dny doprovázelo nastudování Prodané nevěsty členy Sokola z různých žup České republiky. Dagmar, kterou jsem doprovázela, už používala, i když nerada, hůlku. Divadlo bouřilo a Dáša byla šťastná. Její energie, její život, který vložila do Sokola, se vracel v různých formách.



Poslední slet byl ve znamení 100 let vzniku naší republiky. Opět místem sletu byl stadion v Edenu. Dáša se díky zhoršenému zdravotnímu stavu poprvé nezúčastnila přehlídky krásy, nadšení, hudby a pohybu.

Jiné setkání. Je podzim roku 2015. Na přelom roku se plánovalo 37. křesťanské setkání mládeže Taizé, podruhé v Praze, s 36 000 účastníky. I náš sbor se zapojil do příprav. Byli jsme požádáni o ubytování alespoň 20 poutníků. Dáša byla mezi prvními, která nabídla volné postele. Dvě mladé Francouzky se na 10 dnů nastěhovaly do malého starého domu u Botiče. Nadšení bylo na obou stranách. Dáša ovládala francouzštinu, angličtinu, němčinu a ruštinu. Z ubytovatelů byla nejstarší, ale nejlépe jazykově vybavena. Krátké přátelství, ale nezapomenutelné. Nakonec se našlo v branickém sboru 70 míst pro mládež ze 6 zemí světa.

Při akci Open House Prague 2021 byla také otevřena sokolovna v Žitné ulici. I když jsem tento objekt znala, zařadila jsem ho do naší „poznávací“ cesty. Mezi prvními slovy průvodce byla vzpomínka na Dagmar, bez které by nebylo života v „její“ domovské sokolovně. Vzpomínala, jak přebírala Sokol po roce 1989, jak se angažovala v životě jednoty a byla jeho duší spolu se svou sestrou.

Vzpomínáte na mini bazárky, které připravovala s Marulkou Hrbkovou? Jejich radost a vděčnost za získané finance, které přidávaly na stavbu Evenu, byla nefalšovaná.

A co Vánoce v branickém kostele? Po několik let zdobil prostor Dádin perníkový betlém. Až do devadesátky vždy byla hlavní „pečkou“ této voňavé krásy. Poslední roky se omlouvala, že už nevládne to, co dříve.

Milá Dášo, děkujeme ti za vše, co jsi pro nás všechny udělala. Byla jsi nám vzorem. Ukázala jsi, že nic se nesmí vzdát, máme si stát za svým přesvědčením a žít plný život. Letošní „sborovka“ bude poprvé bez tebe. Jistě tam nahoře jsi našla svého Bertíka a chodíš s ním na procházky a vyprávíš mu o pozemském životě na Folimance. A nezapomeň denně cvičit. Moc nám chybíš.

*Milada Borovská*

## POTŘETÍ UŽ JEN ZE ZVYKU

Jistě to taky znáte. Určitá slovní spojení zcela nevyhnutelně zmáčknou v paměti tlačítko hudebního přehrávače a spustí píseň, která potom v hlavě neodbytně zní někdy ještě dlouho. Já si obvykle většinu Velikonoc broukám Krylovo Zapření Petrovo. Neveselé, ale geniální, hluboké a bolestivě výstižné.

„Zapřeme poprvé, ruce se ještě chvějí. Zapřeme podruhé, chválíce beznadějí. Potřetí zapínáme už jen tak, ze zvyku...“ Kdysi jsem někde četla takový bonmot,

že co se stane jednou, nemusí se stát už nikdy, ale co se stane dvakrát, určitě se stane i potřetí. Potřetí už jen ze zvyku... „Jsme příliš slábi ve víře, a třeba věrnost přísaháme, dnes podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.“

Kolikrát jsem sobě i Bohu něco slibovala. A pak, dřív než kohout dvakrát zakokrhá... Oči pro pláč. Ano, kolikrát „svatou pravdu na kříž vlekou“, a my se jako ovce rozutečeme, zapřeme sebe i Krista, protože v tu chvíli nemáme pastýře.

Ale Velikonoce křížem nekončí. Petrova ani naše naděje není marná. Stojí za to o ni bojovat, vždyť Pastýř žije. Po čtvrtku a pátku přichází neděle s novou písní: „Vzchop se stádce malé v boje pomezí...“

*Alžběta Slabá*



## Zapření Petrovo

Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu  
Vždy naposled i poprvé – jak v neskutečném kabaretu  
Jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou  
A zabijí-li pastýře, pak se i ovce rozutekou

Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše  
V zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše  
Měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme  
Teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme

Zapřeme poprvé – ruce se dosud chvějí  
Zapřeme podruhé, chválíce beznaději  
Potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku  
A slzy polykáme, pláč místo výkřiku

Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji  
Vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději  
Jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou  
Neb zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou

*Karel Kryl*

# AUTOROZHovor

## Lubor zpovídá Lubora

### ■ *Co ty a Braník?*

Kdysi dávno, když jsem byl ještě kojenec, sem do sboru začali chodit mí rodiče. Ani z jedné strany u nich nebyla nějaká evangelická tradice, ale vzhledem k tomu, že sem dnes chodí už třetí generace (naše tři dcery), tak se dá říci, že tenkrát tu evangelickou tradici našeho rodu založili. Když jsem se osamostatnil a přestěhoval ze Lhotky do Modřan, zůstal jsem Braníku věrný. Jako řada dalších jsem tu byl pokřtěn, konfirmován i oddán.

■ *A co tvoje práce? První čtyři členové staršovstva, kteří se zde zpovídali, jsou ajťáci. Co ty?*

Můžeš být bez obav, Lubore. I já jsem ajťák. Podílím se na vývoji operačních systémů. Kdo z vás používá iPhone nebo počítač Mac, tak ve svém přístroji má i kousek mé práce.

■ *Proč jsi kandidoval do staršovstva?*

Přiznám se, že to nebyl můj nápad. Před volbami do minulého staršovstva mě oslovil tehdejší kurátor bratr Drápal, zda bych nechtěl podat kandidaturu. Dost mě tím zaskočil. Jednak jsem měl tak nějak podvědomě zafixováno, že „staršovstvo“ je skutečně staré a protože mi tenkrát bylo necelých 40 let, připadal jsem si ještě příliš mladý. No a potom jsem neviděl důvod, proč bych měl ve staršovstvu být. Se stavem sboru jsem byl v zásadě spokojen, takže jsem neměl potřebu prosazovat nějakou změnu či nosnou

myšlenku. Ale řekl jsem si, že když mi sbor tolik dává, že by bylo na místě se trochu revanšovat a případnou službou ve staršovstvu to sboru trochu vrátit a kandidaturu jsem podal. Protože ve sboru nejsem příliš aktivní, ani jsem si nemyslel, že by mě znalo mnoho lidí a hlas mi dalo, ale stalo se a nyní sloužím již druhé období.

■ *A co na to říkáš?*

Jsem za to velmi vděčný, protože si myslím, že mi to mnoho dává. Třeba obyčejné provozní věci. Dokud jsem ve staršovstvu nebyl, moc jsem nad tím tak nepřemýšlel. Prostě „ono se to samo se to“. Všechno to krásně funguje. V kostele je vždy uklizeno, v zimě teplo, rozbité věci opravené, kazatel i vahraník vždy připraveni, vysluhující u Večeře Páně vyšňoreni a dobře naladěni. Po bohoslužbě se peníze z kasiček samy pěkně odkutálí na sborový účet, kostel uklidí a zamkne. A další... celocírkevní sbírky a odvody se zaplatí, smlouvy na pojištění objektu, zabezpečovací službu, energie se samy připraví k podpisu, poutavý program pro nedělní školu, dorost a tábory se v praxi chvíli objeví...

Až na dlouhých a často náročných schůzích si člověk plně uvědomí, jak mnoho práce, energie a času je od konkrétních lidí třeba, aby vše ve sboru tak „samozřejmě“ šlapalo jako pověstné švýcarské hodinky. A to vůbec nezmiňují duchovní stránku, práci s mládeží a do-

rostem, celocírkevní setkání a aktivity a spoustu dalšího. Za sebe jsem rád, že svým dílem mohu k chodu přispět.

Druhá rovina je lidská. Ještě nikdy jsem se nesetkal s tím, aby bylo jednání, kde se objevují zcela protichůdné názory, vedeno s takovou láskou a snahou o porozumění. Ne někoho umlátit argumenty nebo přehlasovat, ale nalézt shodu. Vnímám to jako zřetelný důkaz Božího vedení a je to pro mne nesmírně obohacující.

■ *Je nějaká oblast, kterou sis ve staršovstvu vzal za svou?*

Vyloženě oblast ne. Jak jsem již říkal, nehlásil jsem se do staršovstva s ně-

jakou konkrétní vizí či plánem něco změnit. Naopak, líbí se mi, jak sbor funguje a zde bych se držel staré dobré ajťácké poučky – když to funguje, nešťourej se v tom (v originále if it ain't broke, don't fix it).

Jako inženýr se cítím jistější v technických stránkách, takže pomáhám spíš s praktickými úkoly. Je fajn, že se ve staršovstvu pěkně doplňujeme, protože jiní mají například zase spoustu znalostí o fungování v jiných sborech a uplatní se při řešení duchovnějších úkolů.

■ *Je půl druhé ráno, nepůjdeme spát? Půjdeme. Dobrou.*



## POHLED Z DRUHÉ STRANY

Byla jsem trochu na rozpacích, zda si mohu troufnout napsat právě do Brány článek, v němž důležitou roli hraje místo, kam i „pan král chodí pěšky“ – ano, tušíte správně...

Konkrétně v obchodním domě Tesco jsem objevila něco jako minized' Johna Lennona, tak jsem vytáhla z kabelky notýsek a propisku a začala opisovat, co mne opravdu zaujalo, a, přiznám se, i vehnalo slzy do očí.

Tak alespoň tři vzkazy psané ukrajinsky nebo rusky:

- Ukrajina před nikým nepadne na kolena.
- Bůh odpustí – a já nemohu.
- Nemám pod košilí nic kromě lásky. Prosím, nestřílejte na mne.

Je mi líto, že už zase zaznívají negativní reakce na pomoc, která je poskytována těm, kteří prchají před tou hrůzou. Vždy si říkám, že by si ti kritici měli zkusit představit sami sebe na jejich místě.

S díky za vše, co se i v našem sboru v tomto směru děje

Rut Nývltová

# UBYTOVÁVÁNÍ UKRAJINCŮ

Jako v této době mnozí, i náš sbor je zapojen do pomoci uprchlíkům z Ukrajiny. Byl jsem požádán, abych shrnul, jak probíhá ubytovávání uprchlíků v našem sboru. Vzhledem k tomu, že tato pomoc funguje na mnoha frontách, nevím zdaleka o všem, a tak to tento text nemá ambici obsáhnout. Spíš tedy jen dávám k nahlédnutí, s čím jsem já osobně přišel do kontaktu, což je především ubytovávání poskytované členy a přáteli sboru. Od začátku války se nahlásilo 19 ubytovatelů s více než 70 místy pro uprchlíky. Kolik jich bylo reálně ubytováno, se počítá hůře, jelikož ne vždy se naprosto zaplnila původně uvedená kapacita, jindy byla naopak překročena. Někteří uprchlíci se ubytovali pouze dočasně a v ubytování se jich tak vystříдалo víc. Mnozí majitelé také ubytovali jinou cestou, a tak od nich mám pouze informaci, že bydlení již není dostupné. Pár nabídek bylo z různých důvodů staženo. Minimální jistý počet, ke kterému jsem došel, je tak 30 ubytovaných osob.

Kontakt na nás mimo jiné dostal krizový tým, který daly dohromady organizace pro neslyšící a proto je většina ubytovaných z této komunity. To s sebou pochopitelně nese další výzvy nad rámec ostatních uprchlíků. Zajímavostí je například způsob, jakým je nutné předávat informace. Ukrajinský znakový jazyk totiž není stejný jako český, a proto jsou na překlad pro neslyšící uprchlíky potřeba dva překladatelé. Jeden překládá z češtiny do znakového jazyka a druhý pak z českého znakového jazyka do toho ukrajinského.

Kromě ubytovávání jsem měl možnost s Mikulášem Vymětalem navštívit také ubytovnu na Zbraslavi, kde v tu chvíli bylo ubytováno přes 100 uprchlíků. Všichni společně tam používají jednu kuchyň a vaří vždy jedna rodina pro celou ubytovnu. Nicméně jsou vděční za to, co mají, a nestěžují si. V našem sboru také probíhá sbírka na sportovní potřeby pro děti, letní obuv a další vybavení, o které nás požádali.

Na závěr chci upozornit na celocírkevní web [ukrajina.e-cirkev.cz](http://ukrajina.e-cirkev.cz), kde je celá řada informací i pro poskytovatele ubytování. A především chci poděkovat všem, kdo se zapojují do pomoci uprchlíkům, ať už v našem sboru či kdekoli jinde.

*Tadeáš Friedrich*

# PATŘÍ JÍ MÍSTO NA SLAVÍNĚ

Neměl jsem to dělat, najíst se, napít a potom tancovat. Ne, ne, nic hrozného se nestalo, ve zdraví jsem to přežil, až jsem se tomu divil, ale mé černé kvádru mělo problém. Kdysi ušité na míru mně stále dobře padne – pasuje v ramenou, délka

rukávů i nohavic je ok, ale přes břicho jsou jak kalhoty, tak i sako – mírně řečeno – trošku těsné. Covid mě hodně zpomalil, kalorie nepálím jako dřív, ale jídlo stále chutná, a tak se ty tři, čtyři nová kila nahromadila hlavně ve středu mého těla. Kalhoty mého smokingu se naštěstí zapínají na dvakrát – na háček a knoflík, v nouzi můžou pomoci i šle, ale jediný knoflík na saku tlak, znásobený mým „šlapáním zeli“ na parketě, to nevydržel, utrhnul se a odletěl.

Ani nevím, kdy k tomu došlo. V mém nadšeném motání se mezi převážně mládeží jsem si toho nevšimnul. Až u šatny, když jsem si oblékal kabát. Mám na to rok času sehnat nový knoflík k černému saku s lesklými klopami.

Stalo se to v sobotu na právnickém plese. Ten po roční covidové pauze proběhl tradičně v bájném pražském Obecním domě, letos jako fundraiser pro pomoc Ukrajině via nadace Člověk v tísni. Konferenciérka, orchestr k tanci i poslechu, operní sólistka, představení profesionálního tanečního páru, komornější vystoupení violoncella, klavíru a cimbálové muziky v jednotlivých sálech, výborný catering, fotograf k pronajmutí – nic nescházelo.

Že nic nescházelo? Ale ano, scházelo. Scházela minuta ticha za významnou Američanku a hrdou českou patriotku paní Madeleine Korbelovou-Allbrightovou, která zemřela minulou středu, 24. března, ve věku 84 let. Pro její velké zásluhy o upevnění demokracie a bezpečnosti v České republice jsem očekával, že na začátku plesového mumraje – než se rozjede všeobecné veselí, které s hudbou, tancem a dobrým jídlem vždy souvisí – dojde ke krátkému zamyšlení nad odchodem této mimořádné ženy.

Václav Havel významně přispěl silou své osobnosti, v demokratickém světě všeobecně respektované, ale byla to především paní Madeleine, které vděčíme za naše členství v NATO a z toho plynoucí pocit bezpečí.

V mé roli vydavatele Amerických listů jsem se od roku 1990 s paní Allbrightovou setkával na různých konferencích, přednáškách a dalších společenských událostech. Později také jako jeden z ředitelů organizace American Friends of the Czech Republic, kde ona byla váženou poradkyní. Nebylo to snadné, časově i fyzicky náročná cesta autem z New Yorku do vládního Washingtonu vezme pět hodin, ale nikdy jsem toho nelitoval. Spíš mě mrzelo, že jsem nemohl vše stihnout. Moje práce v Amerických listech a v krajanském spolku v newyorské Astorii byly přece jenom důležitější než mé výlety do Washingtonu. Musel jsem si vybírat, ledacos jistě důležitého a zajímavého vynechat.

Pražská rodačka, Madeleine Korbelová-Allbrightová. Mimořádná osobnost, mimořádná žena. Nositelka českého Řádu bílého lva (1997) a nejvyššího civilního amerického vyznamenání, prezidentskou Medailí svobody (2012).

Nejbliž jsem jí byl při státní návštěvě v roce 1998, kdy jí Václav Havel při slavnosti v knihovně amerického kongresu předal Řád T. G. Masaryka. Ten také udělil poradci prezidenta Cartera Zbigniewu Brzezinskému a významnému krajan-

skému činiteli v USA JUDr. Václavu Hyvnarovi. Medaili Za zásluhy obdržel prof. Zdeněk Hruban z Chicagské univerzity a moje maličkost. Všichni jsme pracovali na brzkém vstupu České republiky do NATO. Platí však, jak napsal Alexandr Vondra, v té době český velvyslanec v USA – „Nikdo v USA pro nás neudělal tolik, co ona.“

*Petr Bísek, Ládví, 28. března 2022*

## POZVÁNKY

### NOC SNŮ

Když má můj manžel Jarda svatbu, přednášku a podobné záležitosti mimo domov, brávám si průvodcovskou službu v Zoologické zahradě. S mnohými z Braníku jsme se tam již potkali. ☺

Ráda bych zmínila prima aktivitu, na kterou třeba pozvete někoho ze svých přátel. Nazývá se *Noc snů*. Poprvé ji s názvem Dream Night uspořádala rotterdamská zoo pro dětské pacienty místní nemocnice, ze kterých se stali významní hosté. Postupně zvala handikepované děti také další zařízení Evropy i světa, v roce 2004 se poprvé zapojila též Česká republika – Zoo Děčín.

Nyní akci pořádá přes 300 zoologických zahrad, akvárií atd. V Praze proběhne letos v pátek 27. května. Děti s postižením a jejich doprovod čeká setkání se zvířaty, facepainting, krmení v Dětské zoo, závěrečná show u Vzdělávacího centra, vstup za 1 Kč.

Kontakt pro přihlášení: Jan Petera, [petera@zoopraha.cz](mailto:petera@zoopraha.cz). Případně můžete napsat mně ([pechle73@seznam.cz](mailto:pechle73@seznam.cz)) a vyřídím dále.

*Lenka Pecharová*

### KONCERT

Proč se nepodepsal? Anonymní barokní svity a sonáty z evropských archivů.

**Jakub Klár** – příčná flétna, **Lukáš Pavlíček** – hoboj, **Rudolf Měřinský** – loutny.

Zveme vás všechny na pravidelný koncert Rudolfa Měřinského ve středu 8. 6. v 19.30, tentokrát ještě v sále ZUŠ Praha 4 Braník, Školní 24/4

**NOC KOSTELŮ** se bude letos konat v pátek 10. června 2022. Program Noci kostelů nyní v České republice připravuje již více než 1000 kostelů a modliteben. Motto: „Za dne ať Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho.“

10. června 18.00–23.00

[www.nockostelu.cz/program/103478](http://www.nockostelu.cz/program/103478)

**KŘEŠŤANŠTINA** – 13. 6. od 18 hodin nás Valentin Plzák provede historií naší církve.



# KONTAKTNÍ INFORMACE

**ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA**  
po předchozí domluvě

**SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ**  
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník  
Telefon: 739 244 833, 244 461 037  
E-mail: [branik@evangnet.cz](mailto:branik@evangnet.cz)

**ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010**

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

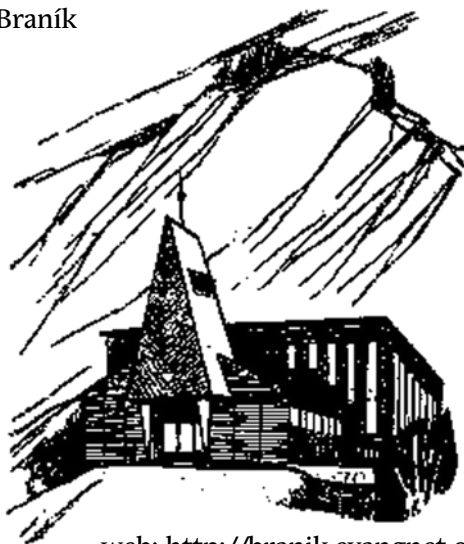
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

**PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM**

na 2. straně časopisu



web: <http://branik.evangnet.cz>

## BRÁNA

*měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník*

*XXVIII. ročník, číslo 5/květen 2022*

*Vychází zpravidla každou třetí neděli v měsíci.*

**Redakce:** Jarka Pecharová, Eva Friedrichová, Alžběta Slabá, Jitka Slavíčková,  
Petr Bísek

**Sazba:** Miloš F. Pechar, [kesolim@seznam.cz](mailto:kesolim@seznam.cz)

**Korektury:** Pavlína Kroužková, David Navara, Jarka Čierná, Jiří Holý

**Archiv časopisu:** <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>

**Redakční uzávěrka** časopisu je druhý čtvrtek v měsíci.

**Příspěvky** posílejte e-mailem: [branicka-brana@evangnet.cz](mailto:branicka-brana@evangnet.cz).

*Autorům děkujeme za články i fotografie.*

